

Прывітанне, Маленькі Сябар! А ці чуў Ты такое выказванне: скупы плаціць двойчы? Гэта значыць, што чалавек, які імкнецца ўсімі спосабамі пазбегнуць растрат, вымушаны разлічвацца за сваю празмерную беражлівасць удвая. Вось, напрыклад, не зашыў дзірку на адзенні, а яна праз нейкі час стала настолькі вялікай, што вопратку было не ўратаваць і бацькам давялося купляць новую. Тое ж адбываецца і ў духоўным жыцці. Калі своечасова не ачысціўся нават ад самага нязначнага, на першы погляд, граху, Цябе могуць чакаць вельмі сур'ёзныя наступствы. “Расколіна” ў сэрцы здольна цалкам пагрузіць душу ў цемру.

Сёння прапануем Табе паразважаць над тым, наколькі важныя ў нашым жыцці нават самыя маленькія рэчы. Жыў калісьці на свеце адзін скупы млынар. Яго маленькі вадзяны млын стаяў на беразе невялікай рачулкі. † На ўскрайку леса млынар перагарадзіў рэчку плацінай. За ёй збіралася шмат вады: так, што атрымлівалася цэлае возера. Па спецыяльнай трубе вада сцякала з вялікай вышыні на кола вадзянога млына і тым самым прыводзіла яго ў рух. Штодня на млыне перамолвалася шмат мяшкоў збожжа.

Аднойчы млынар заўважыў невялікую расколіну ў сцяне плаціны. Яму параілі адразу ж адрамантаваць яе, каб не здарылася якога няшчасця. Але скупы млынар сказаў, што аб такой дробязі нават казаць не варта, і што некалькі кропель, якія прасочваюцца скрозь расколіну, не змогуць пашкодзіць плаціне. На самой жа справе, яму проста не хацелася марнаваць часу і грошай на рамонт. Вечарам расколіна стала шырэйшай. Рабочыя, якія працавалі на млыне, звярнулі на гэта ўвагу млынара і папрасілі яго адрамантаваць расколіну. Але прагнасць млынара зацямніла яго здаровы розум.

– Сёння ўжо позна, – сказаў ён, – пачакаем да заўтра.

Апоўначы млынар прачнуўся ад моцнага шуму. Ускочыў з ложка, збег па лесвіцы ўніз і ўбачыў, што плаціну прарвала і вада з запруды расцякаецца. Млынар убачыў, што амаль усе яго палі заліты вадой. Маленькая прычына, а якія вялікія наступствы!